

Georg Radow

**Rector Universitatis Rostochiensis Georgius Radovius, I.U.D. ac Prof. Publ. Ad
meditandam serio Dominicam Passionem, & fugienda nimiopere impia
Bacchanaliorum Ludicra, Cives suos Academicos, Studiosam vero cumprimis
Iuventutem serio paterneq[ue] adhortatur : [P.P. Sub sigillo Rectoratus ... 2. Febr.
Anno ... MDCLXVIII.]**

Rostochi[i]: Kilius, [1668]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73566496X>

Druck Freier Zugang

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
GEORGIUS RA-
DOVIUS, J. U. D.

ac Prof. Publ.

Ad meditandam seriò

DOMINICAM
PASSIONEM,

& fugienda nimioperè impia

BACCHANALIORUM LUDICRA,
CIVES suos ACADEMICOS, STUDIO SAM
verò cum primis JUVENTUTEM seriò pa-
ternèq; adhortatur.

ROSTOCHI,

Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typographi

R. U. P. 1668

A humani est ingenii natura atque indoles, uti nunquam quiescat, sed magè mobilis sit instar, ne ad momentum quidem desituri. Hinc adeò fit, ut varriè varia versemus. ac mente subinde agitemus homines. Nequè negari profectò potest, sic multa esse sa-

tis, circa quæ occupari aut cogitatione ferri animos mortalium, grande utique sit operæ precium. Sed enim nulla prorsus vel divinior est, vel salubrior meditatio, quàm quæ patienti morientiq; CHRISTO impenditur. Cum hâc ipsâ componas, quamcunq; voles, aliam, arduarum quantumvis, maximèque cetero qui rerum sublimium; jurare sustinebis, non nisi crepundiorum aut quisquiliarum valorem habituram. Et quidem divinissimarum isthoc considerationum, quibus unicè salus atque incolumitas nostra nititur, officio fungendum semper omninò est; præcipuè tamen hocce Anni tempore, quod in primis isti negotio pia Antiquitas destinavit, ceu ipsū idem, quo
per

per necem SOSPITATORIS parta Orbi terrarum vita salusquè est. Utquè quàm maximè seriò tam acerbam passionem, tamquè diram mortem agitaremus, dequè peccatis nostris, propter quæ DOMINUM nostrum tantos perferre cruciatus oportuit, doleremus, & declinandi in posterum commodissimam rationem iniremus, jusserunt volueruntq; Majores nostri, prisca Christiani, & primæ Ecclesiæ Antistites, nos per hosce ipsos, totiusquè omninò *Quadragesima* dies, non modò sobriè & luxus, comestationum, crapulæq; expertes vivere (quomodo ceteroqui vivendum est semper) sed sumtionem cibi ultra sctam horam differre, & per integrum diem solâ frugali canâ (nisi fors corporis aut operis nonnullorum ratio evidenter & necessariò aliud exigeret) contentos esse, atquè adeò corpo jeuniis tenuare, uti mens liberior eò paratiorq; ad DEUM ferretur. Enimverò caussabantur atquè intelligebant satis eximiè antiqui Patres, Ecclesiarumquè Rectores, sanctiori nulli curæ, minimè verò isti, de quâ diximus, meditationi vacare posse, qui plus assumerent cibi, quàm esurientes caperent; plusquè biberent, quàm pudicis utile esse videretur. Cùm enim distenderetur crapulâ corpus, opprimi spiritum, & veluti brutescere animam, adq; superna & caelestia erigere sese, tanquam sarcinâ aliquâ gravatam, minimè posse. Appositè profectò eleganterquè *Synesius*:
ὅταν εὐτροφῆ σώμα περι σίρκωσιν, ἀπιστρέφει ψυχὴν περὶ φρόνησιν. Præclare etiam *Prudentius*:

Parcis victimis expedita corda

Infusum melius DEUM receiptant;

Hic pastus anima est cibusq; verus.

Ipsi

Ipsi sanè Gentiles, uti laudabile quid vel agerent, vel meditentur, abstinentiæ cum primis studebant, & animam *siccam* optimam statuebant esse atque sapientissimam. Sed enim verò in alia omnia discessum hodiè est, factitatumque adeò sive per ævi deterioris malitiam, sive per, nescio, quas non technas artesque nequissimi, CHRISTOQUE nostro contrarii semper Spiritus, uti nunquam magis luxuria omnisque generis lascivix, quàm nunc, frequententur adferveant. Ita n. à multis potari dies ac noctes, ita ludo jocoque indulgeri videas, ac si vel ipsis Gentibus (sanioribus certe) detestata *Bacchanaliorum* festa celebranda, non verò redemptionis nostræ mysterium recolendum jam ante omnia, considerandumque paullò curatius foret. Non temerè Thracum Schytarumvè quis induraturus in ea sit animum, quæ committi hodiè in medio Christianismo, adeoque patrari ab iis videas, à quibus nefas ac flagitium omne oportebat esse quàm alienissimum. Mirari subit, per ipsas etiam Academias pestem tam monstruosam ita serpere, uti nunquam magis libidini, impietati, comestationibus, rixis, duellis ac dimicationibus operari, quàm hoc tempore, **STU- DIOSA JUVENTUS** soleat; non secus ac si in officinis non honestatis ac studiorum, sed intemperantiæ atque nequitix; non communionem doctorum virorum, sed colluvione Cyclosum Gigantumvè versaretur. Quod de *Bacchanium*, ne ipsis quidem Gentilibus toleratis, furiis jamjam dicebamus, id sanè ex re & verò adferebamus. *Bacchanalium sacrorum mos novus institutus, cum ad perniciosam vesaniam iretur, sublatus continuo est*; **MAXIMO** adnotatum est **VALERIO**. Ibat verò utique ad vesaniam perniciem- que

quæ. Bacchi sacra (LIVII sunt, quæ recitabimus, verba) Græcus quidam homo ignobilis, sed ejusmodi sacerorum antistes, primò in Hetruriam attulit, ibiq; ritus eorum docuit. Ex Hetruria ea mali labes mox ROMAM penetravit. Initia erant, quæ primò paucis tradita sunt; dein vulgari cœpta per viros ac muleres; addita voluptates religioni vini & epularum, quò plurimùm animi illicerentur. Quùm vinum animos, & nox & misti feminis mares atatis tenera, majoribus discrimen omne pudoris extinxissent, corruptela primùm omnis generis cœpta; quùm ad id quisq;, quò naturâ pronioris libidinis esset, paratam voluptatem haberet: nec unum genus noxæ; supra promiscua ingenuorum feminarumq; erant; falsi testes, falsa signa, testimoniaq; ex eadem officinâ exhibant; venena identidem, intestinâq; cades, ita ut ne corpora quidem interdum ad sepulturam extarent; multa dolo, pleraquæ per vim audebant, &c. Estne hoc, Bacchanalia sacra isse ad impietatem & perniciosam vesaniam? Memorant itaq; testanturq; Romanorum Historiæ, postquam eò jam ventum esset usquè, SENATUM in Mystras & Symmystras impij sacri, fœdissimiquè ritus, severissimè animadvertisse, nequè quievissè scelerum vindices gladios antè, quàm radicitùs pestilentissima contagio extirparetur. Laudabile profectò ac gloriosum facinus. Ceterùm quid jam CHRISTIANIS nobis futurum est. Repetere ex superioribus, & vel sacramento firmare denuò ausimus, celebrari inter nos aut vigerè, quæ Libianis istis vel paria sint, vel enomitatem etiam eorundem excedant. Et quis est, qui de averruncando malo sollicitus sit? Eximia, fatemur, fides est nostra. Credimus in Deum; dequè Crucifixo ejusdem ac passo pro nobis Filio, nimio perè gloriamur.

mur. Sed enim fidei opera minimè respondent. Hic quidem dare nos in pudorem ipsa à CHRISTO, fidequè in eum habitâ, alienissimæ Gentes, possint. *Bacchantium* turpitudinem ROMANI magno, uti audivimus, detestati fuere opere. Apud nos vel in ipso Ecclesiæ gremio reperias, qui excusare aut palliare contentur, caussati, ludicra saltem pomparum *Bacchanalia* esse, lætitiæ ac voluptatis non prorsus illicita instrumenta, adeoq; citra impietatis culpâ, noxamvè nimis notabilem usurpari posse. Quâ quidem in re tantum est profectò nefas, ut vel ipsa expiandum morte arbitremur. Sanè si de negotio ipso minimè jam fortè dispiciendum ampliùs fuerit, saltem temporis considerare jubemus, obquè oculos ponere circumstantiam. Arbitrati omninò, lætitiâ voluptatemq; in istos reservari dies oportere, quibus & isti & illi esse locus possit. Nunc autem lascivire, indulgere genio, gaudia carnis procurare, voluptatum res sectari, ubi CONSERVATOR mortalium, non uti sibi consuleret, sed unicè vobis salutem acquireret & vitam, tot probra, tot contumelias, tot plagas ac vulnera, & mortem deniq; ipsam passus est; ea verò extrema scelerum atque impietatis fuerit linea. *Pudeat* (nonnemini è veteribus sanctè præclarèq; dictum) *membra deliciari sub capite spinis coronato.* Jam si in publica fata intueamur, & afflictissimas variarum, nec adeò procul distitarum Gentium res nobiscum aliquantò diligentius commentemur, quid vel esse, vel videri queat inconvenientius, quàm ad hanc impietatem vanitatemquè animum eopse addere tempore, quo tot crudeles aliàs & supra omnes Tragædiarum atrocitates, horrendi passim luduntur ludi. Quos cum ita spectemus hætenus,

ctenus, uti metuamus assidue, ne & ipsi protrahamur
in scenam, & nobis nunc imponantur, quas alii susti-
nuerunt hucusq; lugendi ejulandiq; partes; decebit
utiq; magis cilicio corpus, quã pictã veste, indui; squalere
lacrimis faciem, quã personã turpari; precibus
lamentis, gemiribus, quã choreis, canticis, jubilis
indulgeri. Omnium autem maximè præcipuèq; no-
vã emendatãq; vitã opus erit. Nequẽ enim pœnas cri-
minum licebit effugere, si non ipsa crimina fugeri-
mus; aut temporum mutare statum, nisi nos ipsos
mutaverimus antè. Questibus ac lacrimis, quarum
magna ceteroqui vis est atq; efficacia, nudis quidem,
nil profecerimus sanè, nisi prostratus humi, suiq; per-
tæsus animus accesserit, qui & exeretur errores vete-
res, & diligenter sibi de novis caveat, ac in futurum
adeò nil nisi sobrium sanctumq; & volvat secum cogi-
taus, & ipso deinceps opere sedulo exprimat. **Quis**
enim pœnitentiæ fructus speret, ubi vera pœnitentia
non est? At jam verò, minimè ibi veram fuisse pœni-
tentiam tutò colligas, ubi nulla deprehensa an-
te sit vitæ emendatio. Errantibus proin hucusq; no-
bis optimus futurus portus est, mutatio consilii in-
melius. Ita demùm rectissimè irati Numinis pacem
impetrabimus, ita instantium malorum tempestatem
dispellemus. **Quapropter agite, STUDIOSI vos JU-
VENES** (ad vos enim præcipuè sermo dirigitur) agite,
inquam, ita uti vitam mœursq; componatis, quemad-
modum jam vobis præivimus, vestrumq; ceteroquin
ordinem & honorem decet. Non ex Rusticorum
aut Cerdonum eius numero Altius generis aut
originis, vestræ dignitas adsurgit atq; eminentia. In
Principum ac Rerumpubl. quin Ecclesiarum Schola-
rumq;

rumq̄; nati ornamentum ac decus estis. Nati in spem patriæ, in laudem seculi, gloriamq̄; posteritatis. Ostendite igitur lucem vestram; conspicua reddite coram hominibꝯ bona opera vestra. Studete, præceteris, modestiæ, temperantiæ, pietati, & quicquid præterea virtutum fuerit, magno conamine amplexamini: fuge scelera, nequitiam, temulentiam, crapulam, digladiationes, cædes, adeoq̄; quodcunq̄; vel esse, vel cogitari saltem impium vitiosumq̄; possit, procul habete. Venerem præcipuè vagamq̄; libidinem, in quam non adeò dolor ire, sed præcipitio quasi quodã ruere, captum non omniadò è vobis est nullis, cane pejus & angve oderitis & execramini. Nolite scortationibus; nolite adulteriis implicari; imò ne quidem alieni esse matrimonii, alieneq̄; pudicitie SUBSESSORES sustinete esse. Prælucere suo vobis patimini magis exemplo è Gentilibus AFRICANUM SCIPIONEM, qui, quæ formam præ se ferret, virginem Feminamvè, ne in conspectum quidem adduci suum voluit, ne quid de virginitatis integritate delibasse saltem oculis videretur. Summa: Nolite in omni vitâ vestrâ ex eorum esse numero,

QUI CURIOS SIMULENT, ET BACCHANALIA VIVANT. Omnis vestra voluptas, amorq̄; vester sit omnis in CRUCIFIXO. Sic idem vos ipse, temporaliter æternumq̄; sospitabit. P. P. Sub sigillo

Rektoratus, ipsâ ESTO MIHI dominica, i. e.

2. Febr. Anno recuperatæ gratiæ

MDCLXVIII.

103) 0 (10)

8

ctenus, uti metuamus assidue, ne &
in scenam, & nobis nunc imponant
nuerunt hucusq; lugendi ejulandi
utiq; magis cilicio corpus, quam picta
lere lacrimis faciem, quam personam
lamentis, gemiribus, quam choreis
indulgeri. Omnium autem maxi
va emendataq; vita opus erit. Neq;
minimè licebit effugere, si non ip
mus; aut temporum mutare statu
mutaverimus antè. Quæstibus ac
magna cetero qui vis est atq; efficac
nil profecerimus sanè, nisi prostrat
tæsus animus accesserit, qui & execr
res, & diligenter sibi de novis cavea
adeò nil nisi sobrium sanctumq; & v
taus, & ipso deinceps opere sedulo
enim poenitentia fructus speret, ubi
non est? At jam verò, minimè ibi v
tentiam tutò colligas, ubi nulla
te sit vitæ emendatio. Errantibus p
bis optimus futurus portus est, m
melius. Ita demùm rectissimè irati
impetrabimus, ita instantium malo
dispellemus. Quapropter agite, S
VENES (ad vos enim præcipuè serm
inquam, ita uti vitam moresq; com
modum jam vobis præivimus, vestr
ordinem & honorem decet. Non
aut Cerdonum eius numero A
originis, vestra dignitas adsurgit atq;
Principum ac Rerumpubl. quin Ec

namut
bi susti
lecebit
; squa
ccibus
jubilis
q; no
as cri
fugeri
s ipso
arum
idem
; per
s vete
arum
cogi
Quis
entia
poeni
sa an
q; no
ilii in
acem
tatem
os JU
agite,
emad
equin
orum
s aut
In
hola
umq;

